

תת"ע 13289/02/19 - מדינת ישראל נגד אמיר מריח

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 13289-02-19 מדינת ישראל נ' אמיר מריח
ת

כבוד השופט אור לרנר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
אמיר מריח	נאשמים

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר.

הנאשם טוען כי לא ידע על מועד הדיון, מאחר ועו"ד אשר הופיע בדיון הראשון, עזב את משרד עורכי הדין אשר מייצג את הנאשם ולא עדכן את בא-כוחו של הנאשם באשר למועד הדיון. עוד טוען הנאשם כי לא ביצע את העבירה המדוברת והשארית ההרשעה תגרום לו עוול בלתי הפיך.

בהחלטה המפנה את הבקשה לתגובת המאשימה, הוריתי אף לנאשם להשלים בקשתו ולהעביר את התייחסות עו"ד טאהא לבקשה, כמו גם התייחסות לאישור המסירה של גזר הדין, אשר נחתם על ידי אחותו של הנאשם.

המאשימה מתנגדת לבקשה ומציינת כי המבקש לא הרים את הנטל הנדרש על מנת להוכיח כי נבצר ממנו לקבל את ההזמנה שלא מטעמים התלויים בו. עוד מציינת המאשימה כי הנאשם נעדר טענת הגנה של ממש ומפנה לתגובתו לדו"ח, אשר יש בהם לטענתה, כדי הודיה מלאה במיוחס לו.

הנאשם לא השלים הנדרש ולא הגיב לתגובת המאשימה.

דין הבקשה להידחות.

טענות הנאשם נגד עורך הדין חדר טאהא הן מסוג טענות בדבר ייצוג לקוי. לא הוצגה תשתית ראייתית מתאימה לבסס טענות אלה וממילא על מי הטוען טענות בדבר ייצוג לקוי קיימת חובה להציג את עמדת בא-כוחו הקודם וזאת לא נעשה.
ר' עפ"ת (חיפה) 4290-01-20 **אחמד ניג'ם נ' מ"י (20.01.20):**

"שלישית, גם אילו היה מקום לטענות המערער באשר להפסקת ייצוגו, היה עליו לבסס טענות אלו כנדרש על מנת לבחון האם אמנם מדובר בכשל בייצוג, והיה עליו ולהציג בפני בית משפט קמא את עמדתו ותגובתו של עורך הדין של המעסיק, וזאת לא נעשה.
טענות המערער לגבי הפסקת הייצוג ללא ידיעתו בשל אי תשלום שכר הטרחה, נותרו כטענות בעלמא, כשלא הוצגה כל תשתית ראיתית שהיה בה כדי לתמוך בטענה זו, כפי שציין בצדק בית משפט קמא.
(ראו לענין זה: עפ"ת 20404-02-17 ופא ערמין נ' מדינת ישראל; מח 3546/05 אביגדור נימני נ' מדינת ישראל- סעיף 10 להחלטה; ע"פ 1385/06 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 27 - כל ההחלטות פורסמו בנבו)."

העובדה הברורה היא כי דיון ההוכחות נקבע בנוכחות בא-כוחו של הנאשם ולא הנאשם ולא בא-כוחו התייצבו לדיון ההוכחות.

מעבר לאמור, עיון בתיק בית משפט מלמד כי גזר הדין נמסר למבקש (באמצעות אחותו אשר חתמה על אישור המסירה), ביום 15.12.19. על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו.

גם טענתו הנוספת של הנאשם בדבר קיומו של חשש לעיוות דין אינה מסייעת לו. הנאשם העלה טענה זאת בעלמא, מבלי לבססה בראיות ומבלי לפרט מהותו של עיוות הדין.

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו (חשש לעיוות דין- א"ל), במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

הדברים נכונים במיוחד נוכח תגובתו של הנאשם לדו"ח, כפי שפורטה בתגובת המאשימה: "צודק אסור להחזיק ביד ולדבר אבל אני סוכן של חברה הייתי בבלוטוס והאדם בצד השני לא שמע אותי ואז הרמתי לדבר". צודקת המאשימה בטענתה כי יש באמור כדי הודיית הנאשם במיוחס לו.

אשר על כן, לא התרשמתי כי קיימת הצדקה לאי התייצבותו של הנאשם או כי קיים חשש לעיוות דין ולפיכך אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, כ"א תשרי תשפ"א, 09 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.

